

การแข่งขันกีฬาภายใน (Intramural Athletics)

ความหมาย

คำ “การแข่งขันกีฬาภายใน” นี้ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า ‘Intramural Athletics’ คำ ‘Intramural’ มีรากศัพท์มาจากคำ 2 คำ ได้แก่ intra คำหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า “ภายใน” ‘within’ และ Mural อีกคำหนึ่ง ซึ่งมีความหมายว่า “กำแพง” (wall) ดังนั้นคำ ‘Intramural’ ตามรากศัพท์เดิมจริง ๆ จึงมีความหมายว่า “ภายในกำแพง” หรืออาจจะพิจารณาความหมายว่า “ภายในโรงเรียน” ก็ได้ ส่วนคำ (Athletics) นั้น ในที่นี้หมายความว่า “การแข่งขันกีฬา” ดังนั้นการแข่งขันกีฬาภายในจึงหมายถึง การแข่งขันกีฬาระหว่างนักกีฬาต่าง ๆ ซึ่งผู้แข่งขันเป็นผู้เรียน หรือผู้สอนในสถาบันการศึกษานั้น ๆ เท่านั้น (Activities conducted within the limits or boundaries of a particular school.)

วัตถุประสงค์

จากผลการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายในของสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ได้พบว่า มีวัตถุประสงค์มากกว่า 95 ประการ แต่เมื่อนำวัตถุประสงค์ตั้งกล่าวมาจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ก็จะกล่าวได้ว่า วัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายใน ก็คือ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน ทุกคน ของโรงเรียนนั้น ๆ ได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเพื่อ

1. ส่งเสริมประสิทธิภาพในด้านสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2. ส่งเสริมให้ใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมสันทนาการทั้งในปัจจุบันและอนาคต

3. สร้างเสริมคุณค่าทางสังคม เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความร่วมมือในหมู่คณะฯลฯ

4. เปิดโอกาสให้ฝึกฝนทักษะที่แต่ละคนมีความสามารถ ให้มีมากขึ้น เช่น ความสามารถในการเรียนในชั้นเรียนอาจจะมีเวลาไม่เพียงพอ

5. พัฒนานักกีฬาซึ่งจะเป็นผู้แทนโรงเรียนไปแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ทั้งในด้านจำนวนและความสามารถในการเชิงกีฬา

6. ส่งเสริมผลการเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ความเป็นมา

ในระยะแรก การแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งที่ไม่ทึบประสาท อย่างซึ่งในสถาบันการศึกษา ดังจะเห็นได้จากคำสอนของ ดร.ไวท์ (Wright) อดีตผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ (Cornell University) ซึ่งได้สอนคำร้องขอของนักฟุตบอลมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania University) เพื่อขอให้ส่งนักฟุตบอล ของมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ไปแข่งขันที่เมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) ในปี ก.ศ. 1873 คำสอนของอดีตผู้อำนวยการนั้น นักกีฬา “ข้าพเจ้าไม่อาจจะอนุญาตให้นักเรียน 30 คน ของข้าพเจ้าต้องเดินทางประมาณ 400 ไมล์ โดยที่มิได้เกิดประโคมขึ้นอะไรก็ตามแก่เขาเลยเป็นอันขาด” ดังนั้นการแข่งขันกีฬาภายในในระยะเริ่มแรกก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เป็นการจัดขึ้นโดยคณะกรรมการของสำหรับสถานบันการศึกษานั้น นอกจากจะไม่ให้การสนับสนุนแล้ว บางแห่งได้ออกประกาศห้ามอีกด้วยเช่น ใน ก.ศ. 1761 คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยปรินซ์ตัน (Princeton University) ได้มีมติให้งดโภชนาทันก่อนเก็บต้นที่แข่งขันฟุตบอลในมหาวิทยาลัย โดยให้เหตุผลว่า การเล่นดังกล่าว เป็นสิ่งไม่ดีและอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพเนื่องจากความร้อนและความเย็น นอกจากนั้นอาจจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น อีกด้วย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากปรัชญาพิวาร์ลัน (Puritan-Philosophy) ที่เชื่อว่า “การเล่นเป็นบาปและเป็นสิ่งโง่ๆ (sinfulness and foolishness of play) ก็อาจจะเป็นได้ใน ก.ศ. 1859 คณะนิสิตมหาวิทยาลัย耶ล (Yale University) ได้จัดให้มีการแข่งขันเรื่องระหว่างคณะ และกีฬาคลาสไอโอเนียน (Caledonian Games) ซึ่งชาวสกอตนำเข้าสู่อเมริกา ถือลักษณะเป็นการแข่งขันกีฬาที่มีความรุนแรงและเสี่ยงภัยสูง

เป็นการเพื่อขับเคลื่อนการวิชาการในของมหาวิทยาลัยเบรนช์ดันและมหาวิทยาลัยเบอร์ดวู

ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษานั้น ก็คือสถาบันอย่างจากมหาวิทยาลัย จึงได้เริ่มนิการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 1930 เป็นต้นมา ความพากย์ภานุของนิสิตและนักเรียนเกิดขึ้นเรื่อยๆ นี่ เป็นเรื่องสำคัญมากและทำให้ความรุนแรงมากขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 1900 – 1914 จนถ้าให้กับมหาวิทยาลัยมิชิแกน (Michigan University) และมหาวิทยาลัยโอไฮโอในสหราชอาณาจักร (Ohio State University) ต้องจัดตั้งแผนกการแข่งขันกีฬาภายใน (Department of Intramural Athletics) ขึ้นเป็นแผนกหนึ่งของมหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. 1913 มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ (Illinois University) มหาวิทยาลัยโอลเดอร์นอร์ฟ (Oregon State University) และมหาวิทยาลัยเท็กซัส (Texas University) ก็ได้จัดตั้งแผนกนี้ขึ้นในปี พ.ศ. 1916 ต่อจากนั้น สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ต่างก็ขอนับการแข่งขันกีฬาภายในเป็นการเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จนอาจกล่าวได้ว่า ระหว่างปี พ.ศ. 1908 – 1920 เป็นระยะที่การแข่งขันกีฬาภายในได้ตั้งตัวมากในกลุ่มมหาวิทยาลัย และโรงเรียนมัธยมศึกษาได้มีความสนใจในเรื่องนี้มากในระหว่างปี พ.ศ. 1928 – 1930

สำหรับความเป็นมาของการแข่งขันกีฬาภายในของประเทศไทยนั้น น้องสาวก็ได้มีการบันทึกเป็นหลักฐานไว้ จึงไม่อาจทราบได้ว่า การแข่งขันกีฬาภายในครั้งแรก ได้มีขึ้นที่สถานศึกษาใด เมื่อใด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นในสถานศึกษาทุกรายดับ

การจัดและดำเนินการ

การที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันนี้ การจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายใน จะมีหลักการให้ดูสรุปดังนี้

1. ผู้รับผิดชอบในการแข่งขันกีฬาภายใน
เพื่อที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้จะมี ๓ รูปแบบ คือ นักเรียนจัดกันเอง ครุพัฒน์ศึกษาเป็นผู้จัด และสถาบันการศึกษาจ้างบุคคลภายนอกมาเป็นผู้จัดโดยเฉพาะ

2. ผู้ที่มีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน (eligibility) ในเมื่อวัสดุประสงค์ของการแข่งขันกีฬา

ภายในได้กำหนดด้วยการให้นักเรียนทั้งโรงเรียนได้มีโอกาสแข่งขันกีฬา ดังนั้น นักเรียนทุกคนค่าจ์มีสิทธิเข้าร่วมแข่งขันได้ทุกคน บางสถาบันการศึกษาอาจจะมีการกำหนดนักเรียนบางประเภทให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน เช่นนักเรียนที่เก็บชนะในการแข่งขันกีฬาภายใน ในกีฬาประเภทไอล์ฟ์บอลนักเรียนจะเป็นผู้ได้รับรางวัล ไอล์ฟ์บอนจะให้ครึ่งหนึ่งของสมรรถนะ ซึ่งคนปกติจะเป็นอัษฎางค์ (Letter) ของโรงเรียนนั้น ๆ นักเรียนประเภทนี้เรียกว่า "Letter man" นักเรียนเหล่านี้จะถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาที่ได้ครึ่งหนึ่งของสมรรถนะ นักเรียนอีกประเภทหนึ่งที่ถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ก็คือนักกีฬาที่เป็นผู้แทนโรงเรียนไปแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ทั้งนี้เพื่ระมัดระวังนักเรียนเหล่านี้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันมากพอแล้วเช่นไม่ควรจะไปเยี่ยมโรงเรียนของนักเรียนอื่น ๆ

3. การแบ่งกลุ่มแข่งขัน (units for competition) เพื่อที่จัดกันอยู่ในปัจจุบันนี้ได้มีการแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็นกลุ่มแข่งขันหลายแบบด้วยกันในเวลาเดียวกัน ทั้ง กลุ่มที่แบ่งโดยวิชีนี้จะทำการแข่งขันในกีฬาประเภทนั้น ดังแบ่งกลุ่มได้ดังนี้ แข่งขันกีฬาอิฐชุดหนึ่งเป็นเดือน เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มอาจมีได้ดังนี้

- 3.1 แบ่งโดยใช้ชั้นเรียน (interclass)
- 3.2 แบ่งโดยใช้หอพัก (interdormitory)
- 3.3 แบ่งโดยใช้ท้องถิ่น (interresidential district)
- 3.4 แบ่งโดยชมรม (interclub)
- 3.5 แบ่งโดยใช้คณะวิชา (interfaculty)
- 3.6 แบ่งโดยใช้ภาควิชา (inter departmental units)

4. เวลาที่ใช้ในการแข่งขัน

อาจจะใช้เวลาเช่น เลือกเรียนแล้ว หรือกีฬาเป็นฯ บางประเภทอาจจะแข่งขันในตอนกลางวันหลังจากวันประทุมอาทิตย์จะแข่งขันในวันเสาร์ที่สี่เป็นวันหยุดเรียน ทำการแข่งขันช่วงต่อตัวของแต่ละกีฬานี้ก็จะต้องเลือกให้เหมาะสม สมกับสถานการณ์ของแต่ละสถาบันการศึกษา

มีข้อสังเกตประการหนึ่งเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาภายในประจำปีโดยทั่วไปแล้วนักจะจัดให้มีการแข่งขันทั้งปี หรืออุทกภพเรียน ภาคเรียนใดจะนิยมแข่งขันกีฬาประเภทใด ก็พิจารณาตามสภาพแวดล้อมหรือความเหมาะสมกับดุลยภาพ ซึ่งนักจะพยายามอย่าง ฯ ไว้ในประเทศไทย นั้นบางสถาบันการศึกษามักจะจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในปีละครั้ง อาจจะกินเวลา 1 – 2 เดือน ซึ่งการกระทำเช่นนี้ไม่ได้ทำให้นักเรียนได้ออกกำลังกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ตลอดทั้งปี กลับได้ออกกำลังกายเพียงปีละ 1 หรือ 2 เดือนเท่านั้น

๕. กกฎ กติกา และระเบียบในการแข่งขัน

เนื่องจากวัดดูประสิทธิ์ของการแข่งขันกีฬาภายใน ต้องการให้นักเรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนได้มีโอกาสแข่งขันกีฬาเพื่อว่าจะได้เสริมสร้างคุณสมบัติที่พึงประสงค์ต่าง ๆ ดังนั้น กกฎ กติกา หรือระเบียบต่าง ๆ ที่มีในการแข่งขันกีฬากายในนั้น อาจจะไม่เหมือนหรือไม่ตรงกันกับกกฎ กติกา หรือระเบียบที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาทั่ว ๆ ไปก็ได้ โดยหลักการทั่วไปของ การแข่งขันกีฬาภายในจะต้องมีการแข่งขัน ไม่ถอยมีความสำคัญมากนัก แต่การที่นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันและแสดงออกซึ่งคุณสมบัติของนักกีฬาที่ดี อีกว่ามีความสำคัญมาก จะนั้นในบางกรอบ การที่นักเรียนประพฤติมีระเบียบหรือกติกาบางอย่าง อาจจะมีไทยรุ่นเรามาก โรงเรียนในสหราชอาณาจักร นักจะจัดให้มีระบบคะแนน (point system) สำหรับการแข่งขันกีฬาภายใน เช่น โรงเรียนมาร์ตินศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐวิสคอนเซน ได้กำหนดคะแนนไว้ดังนี้

๒ คะแนน : สำหรับผู้เข้าร่วมแข่งขันแต่ละคนในกีฬากายในแต่ละครั้ง

๕ คะแนน : สำหรับผู้ชนะเลิศ หรือผู้เด่นแต่ละคนในทีมที่ชนะเลิศ

๓ คะแนน : สำหรับผู้ชนะที่สอง หรือผู้เด่นแต่ละคนในทีมที่ชนะที่สอง

๕ คะแนน : สำหรับผู้ชนะเลิศ ในกีฬาประเภทบุคคล

๔ คะแนน : สำหรับผู้ชนะที่สองในกีฬาประเภทบุคคล

๓ คะแนน : สำหรับผู้ชนะที่สามในกีฬาประเภทบุคคล

๒ คะแนน : สำหรับผู้ชนะที่สี่ ในกีฬาประเภทบุคคล

๑ คะแนน : สำหรับผู้ชนะที่ห้าในกีฬาประเภทบุคคล

๒ คะแนน : จะถูกหักด้วยสำหรับผู้ที่ทำผิดแต่ละครั้ง นอกจากนี้ ซึ่งมีระบบคะแนนให้กับนักเรียนที่ทำผิดที่ถือว่าอ่อนในการแข่งขันด้วย เช่น

ทุคบล : ผู้ตัดสิน 10 คะแนน ผู้รักษาเวลา 8

คะแนน ผู้กำกับเส้น 2 คะแนน ผู้บันทึก

คะแนน 4 คะแนน

มาสเกลบล : ผู้ตัดสิน 10 คะแนน ผู้รักษาเวลา 5

คะแนน ผู้บันทึกคะแนน 8 คะแนน

วอลเล็บล : ผู้ตัดสิน 10 คะแนน ผู้บันทึกคะแนน

8 คะแนน ผู้กำกับเส้น 2 คะแนน

ดังนั้น ถ้ามีนักเรียนคนใดลงแข่งขันมาก และปฏิบัติตามกฎ กติกาทุกประการแล้ว ก็จะได้คะแนนรวมมาก คะแนนเหล่านี้จะเก็บสะสมไว้ทุก ๆ ปี แต่ละคนต่างกันไม่ อย่างปฏิบัติคิดกกฎ กติกา และไม่อยากถูกหักคะแนน เพื่อคะแนนรวมได้สูงขึ้นจนถึงระดับที่กำหนดไว้ โรงเรียนก็จะมีรางวัลมอบให้เป็นเกียรติแก่นักเรียนผู้นั้น

๖. กิจกรรมกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมที่ใช้ในการแข่งขันจะต้องเป็นกิจกรรมกีฬาที่นักเรียนทุกคนเล่นได้ ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมกีฬาที่สอนในชั้นในพื้นที่ กีฬานักเรียน นักจากนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่เป็นที่สนใจของนักเรียน เป็นที่สนใจในสังคมนั้น ๆ และเหมาะสมกับดุลยภาพอีกด้วย

๗. วิธีที่ใช้ในการแข่งขัน

ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในนั้น จะมีวิธีแข่งขัน หลากหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับกีฬาชนิดนั้น ๆ ประการหนึ่ง และขึ้นอยู่กับจำนวนผู้สมัครเข้าแข่งขันในกีฬานั้น ๆ อีก ประการหนึ่ง เช่น ถ้าจะทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาฟุตซอล จะจัดการแข่งขันแบบมีทีม (team) หรือถ้าจะจัดการแข่งขันมาสเกลบลทีมสมัครเข้าแข่งขันมีจำนวนนักเรียนมาก ก็อาจใช้วิธี

การแข่งขันแบบแพ้ครั้งเดียวทัดออก (single elimination) หรือถ้าทีมที่สมัครเข้าแข่งขันมีข้านวนน้อย ก็อาจจัดการแข่งขันแบบหมากวนหมาด (Round Robin) ก็ได้ วิธีดังๆ ที่ใช้ในการแข่งขัน มีดังต่อไปนี้

7.1 เมทน้ำ (Meet) ได้แก่ วิธีที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาภายนอก เป็นคัน ก่อรากหอย ผู้เข้าแข่งขันจะถูกปล่อยตัวในเวลาเดียวกัน เช่น ในการแข่งขันวิ่งระยะทางต่างๆ หรืออัลลกันประด่องที่ลักษณะครบ เช่น ในการแข่งขันกีฬาประเภทลาก หรือยิมนาสติก เป็นต้น

7.2 แบบหมากวนหมาด (round robin) ก่อรากหอย ผู้เข้าแข่งขันทุกคนหรือแต่ละทีม จะต้องได้แข่งขันกับคนอื่นหรือทีมอื่นทุกคนหรือทุกทีม

7.3 แบบแพ้ครั้งเดียวทัดออก (elimination) ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 วิธีคือ

7.3.1 แพ้ครั้งเดียวทัดออก (single elimination) การแข่งขันแบบนี้จะจัดแข่งขันเป็นคู่ ๆ ผู้แพ้จะถูกกรอบไป ผู้ชนะจะถูกจัดเป็นคู่แข่งขันต่อไป จนกว่าจะเหลือผู้ชนะเพียงคนเดียว จึงจะจบการแข่งขัน

7.3.2 แพ้สองครั้งทัดออก (double elimination) การแข่งขันแบบนี้จะจัดแข่งขันเป็นคู่ ๆ ผู้แพ้จะถูกกรอบไป ผู้ชนะจะถูกจัดเป็นคู่แข่งขันต่อไป จนกว่าจะเหลือผู้ชนะเพียงคนเดียว จึงจะจบการแข่งขัน

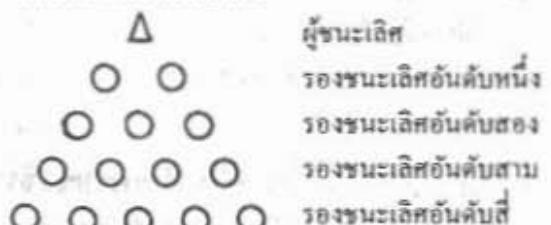
7.4 แบบท้าชิง (challenge) เป็นการแข่งขันที่ไม่รู้จบ จะมีการแข่งขันอยู่เรื่อยไป อาจจะถูกกำหนดตัวผู้ชนะเดียว (champion) ในระยะเวลาหนึ่ง ๆ เช่น ในแต่ละเดือนหรือเดือนภาคเรียน เป็นต้น การแข่งขันแบบท้าชิง มีอยู่หลายแบบ ได้แก่

7.4.1 แบบขันบันได (letter) ในแบบนี้ผู้ชนะเดียวจะถูกกรอบของผู้ชนะเดียว จนมีค่าน้ำหน่วยละ 1 คน ดังในภาพ

- Δ ผู้ชนะเดียว
- \circ รองชนะเดียวอันดับหนึ่ง

- \circ รองชนะเดียวอันดับสอง
- \circ รองชนะเดียวอันดับสาม
- \circ รองชนะเดียวอันดับสี่
- \circ รองชนะเดียวอันดับห้า

7.4.2 แบบปีรามิด (pyramid) ในแบบนี้มีผู้ชนะเดียวค้าเท่านั้นโดยใช้ จำนวนค่าน้ำหน่วยของผู้ชนะเดียว จะมีมากขึ้นตามลำดับ ดังในภาพ

7.4.3 แบบกรวย (funnel) การแข่งขันแบบนี้ ก็คือ เอาแข่งขันบันไดกันแบบปีรามิดมาร่วมกัน ตอนที่อยู่ในแบบขันบันได ก็ใช้กฎของแบบขันบันได ตอนที่เป็นแบบปีรามิด ก็ใช้กฎของแบบปีรามิด ดังในภาพ

7.5 แบบกำหนดคะแนนต่ำสุดในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ (ringing)

กิจกรรมกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันแบบนี้ได้แก่ กอล์ฟ บิลลูน ฯลฯ ซึ่งเป็นการแข่งขันที่ไม่รู้จบ ผู้ใดลงแข่งขันเมื่อใด ได้ก็ແเนาเท่าไร กับนักกีฬาวิ่ง และมีการกำหนดเวลาไว้ เช่น ในแต่ละเดือนหรือแต่ละภาคเรียน ผู้ใดทำคะแนนได้ต่ำสุด ก็จะเป็นผู้ชนะประจำเดือนหรือภาคเรียนนั้น

បររណានករណៈ

1. Means, Louis F. *The Organization and Administration of Intramural Sports*, St. Louis : The C.V. Mosby Company, 1952.
2. Williams, Jesse F. and Brownell, Clifford L. *The Administration of Health and Physical Education*, 3rd ed. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1946.